

Презентація на тему: Футбол –це не просто гра!

Підготував студент:
Шумік Вадим

**Футбол, звичайно,
гра,
але така гра, яка не
терпить, коли до неї
ставляться,
як до розваги.
В. Лобановський**

*Футбол - це більше ніж спорт! *Футбол - це життя! *Футбол - це пристрасть!
*Футбол - "це просто гра" говоримо після чергової поразки, проте знаємо, що
це далеко не так! *Футбол - це мистецтво! *Футбол - це своєрідна мова, яка
об'єднує людей зі всього світу! *Футбол - це гра яка не потерпить зупинок!
*Футбол – це не робота, а мистецтво! *Футбол - це чоловіча гра, де боротьба -
свято, а перемога - щастя. *футбол -це найкраща справа винайдена
людством! *Футбол- це маленький театр. *Футбол - це кисень.Заберіть його в
мене, і я задихнусь....

Люди ,які люблять футбол!!!(Вболівальники)

- **Футбо́л асоціації**, скорочено просто **футбол** (від [англ. football, association football](#)), інші назви: **копаний м'яч** або **копанка**, **сокер** ([англ. soccer](#)) — один з [різновидів футболу](#), [олімпійський вид спорту](#), командна [спортивна](#) гра, у якій беруть участь дві команди по одинадцять [гравців](#) у кожній.
- Футбол є одним із найпопулярніших видів спорту у світі. У футбол грають [м'ячем](#) на прямокутному трав'яному полі (іноді траву замінюють штучним покриттям) з воротами на двох протилежних сторонах поля. Метою гри є забити якомога більше голів; тобто, завести м'яч у ворота супротивника якомога більше разів. Головною особливістю футболу є те, що гравці (за винятком [воротарів](#)) не можуть в межах ігрового поля торкатися м'яча руками. Переможцем гри є команда, що забила за час матчу (два тайми по 45 хвилин) більше голів, ніж супротивник.
- Найпрестижнішим турніром з футболу є [Чемпіонат світу з футболу](#).
- Його називають спортом № 1

- Футбол- це гра, гра яку обожнюють мільярди людей за її видовищність, за красу і емоції. Та в грі сьогоднішнього Динамо немає жодної з цих характеристик, за які ми любимо футбол. Колись на матчі динамо люди їхали з усіх куточків України, бо це був спектакль, за який варто було віддати і гроші і час, а тепер навіть по телевізору переглянути шкода дарма затраченого часу.
- від гри до гри думаєш, що можливо все налагодиться, що хлопці нарешті покажуть справжній футбол, та все марно, а навпаки з кожним матчем все гірше, і гірше. Знаєте, ніколи не поставиш спектакль без режисера і саме його в Динамо сьогоднішньому і бракує. Ми всі тішилися, що нарешті після стількох років ми чемпіони, що нарешті ми вище Шахтаря, але в душі кожен бачив, що гри команди немає, і все це тільки дякуючи тим обставинам, які склалися в державі. Можливо Ребров і був колись хорошим гравцем, та тренер з нього нікудишній, і пора це визнати, і чим швидше, тим краще. Я не хочу говорити про гравців, про їхню мотивацію, про їхню гру- бо це справа тренера. І якщо він бачить, що гравець не грає, а нічого не робить- то це вже питання його професійної компетенції. Бо якщо у вас тече кран-ви його міняєте, якщо у вас не їде авто- ви його ремонтуєте. А якщо ви нічого не робите, а тільки скиглите- тоді стається біда, і це ми бачимо на прикладі Динамо.

- Гра мільйонів не завжди була такою красивою, видовищною і захоплюючою дух. З найперших згадок про неї, які датуються датами, що дуже розрізняються

, футбол змінювався, удосконалювався, з'являлися нові правила. І ось, нарешті - те ми бачимо видовище, якому немає рівних по емоціях, красі і душі суперництва.

За право вважатися батьківщиною футболу претендували Китай, Японія і Європа. Під час древніх розкопок в Китаї були знайдені літописи, в яких згадувався опис гри, схожої на футбол. Трохи пізніше гаяти м'яч стали в Японії. Проте такий футбол, яким ми його бачимо зараз - кінцеве це творіння Англії. До появи футбольних правил футбол вважався навпаки грою без правил - кожен розраховував тільки на свою силу, жорсткість і жорстокість. Мало того, дозволялося брати м'яч руками. Та і ворота складалися з двох палиць, увіткнених в землю, без перекардини. Функції воротаря виконував будь-який гравець, що ближче за усіх знаходився до воріт. З урахуванням того, що м'яч можна було брати руками, а ворота були без перекардини - біля воріт під час їх узяття творився страшний хаос. Такі ігрища завжди супроводжувалися неймовірним шумом, криками, під час гри можна було залишитися без ніг або навіть голови, і звичайно такі ігри періодично потрапляли під заборону. У Англії практично кожен король забороняв "бігати за великим м'ячем", адже частенько футбольним полем служили міські вулиці, а воротами - підворіття. Під час таких ігор могли постраждати звичайні громадяни. Але гра у великий м'яч дуже міцно запала в душу народу, на ці заборони мало хто реагував. Звичайно, так тривати не могло, і в ХVІІІ столітті з'явилися перші футбольні правила. До цього йшло, адже якщо спочатку футбол був грою бідняків, з часом в нього стали грати аристократи, заможні люди і інтелігенція. Стали з'являтися негласні угоди про культуру гри, заборонялася грубість на поле і всякі прояви сили. Але усе це було на словах.

Правила були потрібні, і вони з'явилися в 1863 році. Одночасно з ними датується основа Англіїської футбольної асоціації. Наступного року їй виповниться 150 років, як і першим правилам. За ці роки в них було внесено преогромное кількість доповнень, уточнень і нововведень. Тільки з 1871 року воротареві дозволили брати м'яч в руки, раніше він міг грати тільки ногами, як і інші гравці. Спочатку на воротах не було не лише перекардини, але і сітки. Рішення про те, чи був гол або ні, повинна була вирішувати людина незацікавлена, а такого на полі не було, оскільки польові судді з'явилися вперше на полі лише в 1873 році. І були ними звичайні уболівальники, а не навчені фахівці. Замість свистків у них були дзвіночки. Одного разу матч судив поліцейський, і замість того, щоб подзвонити в дзвоник, він за звичкою свиснув у свисток. Усі зупинилися, адже прозвучав свисток поліцейського - і відтоді головна зброя рефері саме свисток.

Зараз здається, що вже усі футбольні правила прийняті і міняти нічого. Ймовірно, так і є. Адже якби ця гра не була настільки досконалою, хіба було б у неї стільки божевільних прихильників. Футбол вже повністю має свою особу, це видовище з абсолютно досконалими правилами. Важко уявити, що ще можна в нім поліпшити.

Уболівальник у футболі це все!!!

Без уболівальників футболу не вистачало б пристрасті і шуму, Вони додають грі колорит і азарт. Багато вболівальники допомагають своїм улюбленим командам не тільки тим, що платять за квитки або підтримують своїми голосами з трибун, а й тим, що завжди прийдуть на допомогу, коли команда опиняється в скрутному становищі.

Виникнення гри!

- Не існує єдиної думки щодо походження перших ігор, де м'яч відбивали ногами. Згідно з китайськими легендами, футбол винайшов Жовтий імператор Хуанді близько 5 тисяч років тому. Також існують думки, що китайську гру «куджу» могли вигадати за часів Цинь Ші Хуанді або Ву Ді з династії Хань. Достеменно відомо, що вже у період династії Сун існували майже закриті клуби «куджу», куди було дуже важко потрапити. У китайському романі «Річкові заплави», датованого XV сторіччям, зображено, як грають у куджу в епоху династії Мін (1366 – 1644).
- Китайські дослідники змогли обґрунтувати і довести першість Китаю в іграх з м'ячем, тому ФІФА офіційно визнала цю країну батьківщиною футболу. В античні часи подібні ігри були в різних країнах: у Єгипті; в Японії — «кемарі», ймовірно, різновид куджу, який привезли з Китаю 600 року н. е. В античній Греції грали в «епіскірос», а в давньому Римі існувала гра «гарпастум», але там можна було брати м'яч у руки і використовувати силові методи боротьби, тому забава була схожа на регбі.
- У Середньовіччі у Франції грали в «ля суль» (*ля шуль*) м'ячем, з повітрям або ганчір'ям усередині, в італійських містах Флоренція та Падуя популярним було «кальчо» — жорстка гра, де можна було використовувати для відбивання кулі і руки і ноги, яка часто завершувалася травмами учасників. В італійській мові сучасний футбол зберіг старе ймення та називається італ. «calcio». Відомо, що ще в 1580 році граф Верніо (Джованні де Барді) видав правила кальчо. Шота Руставелі згадував про грузинську забаву «лело», але більшість середньовічних ігор дуже відрізнялися від сучасного футболу.
- Кальчо у Флоренції (XVII сторіччя)
- У 1313 і 1314 роках вийшли укази англійського короля Едуарда II, які забороняли в Лондоні неконтрольовану небезпечну гру, що збирала величезну кількість людей і закінчувалася численними пошкодженнями. Загалом до 1667 року в Англії вийшло понад 30 королівських указів, які в тому чи іншому вигляді забороняли гру у футбол. Футбол (англ. football) ставав дедалі популярнішим у Британії, футболістом був, зокрема англійський король Генріх VIII.

- ▣ Я досі у футболі, бо люблю вранці вдихнути запах свіжої трави, пройтися по полю, знову відчувати себе дитиною, яка грає в м'яч. Якби довелося весь час сидіти в кабінеті, я був би іншим. Мені подобається дивитися, як гравець прогресує, подобається планувати тренування і бачити, як команда додає. Коли я перестану насолоджуватися тим, що виходжу на поле, я напевно закінчу, тому що в 90% мого задоволення йде від футболу.

Девід Бекхем

Деякі люди думають, що футбол це питання життя і смерті. Я не поділяю цієї думки. Я можу запевнити, що це набагато важливіше.

Білл

Шенклі

- У 1904 році в Парижі створено ФІФА — Міжнародну федерацію футболу, яка об'єднувала національні федерації. Згодом футбол включено до програми Олімпійських ігор, а з 1930 року почали проводити чемпіонати світу з футболу.
- Зараз футбол в економічно розвинутих країнах є прибутковим бізнесом, а провідні футбольні клуби Європи мають річні бюджети на рівні кількох сотень мільйонів євро.

Футбол як релігія

- Деякі вболівальники, які протягом десятиліть ходять на ігри улюбленого клубу, готові бути з ним і після смерті. Такі футбольні клуби як «Корінтіанс», «Шальке 04», «Гамбург» чи «Бока Джуніорс» уже відкрили цвинтарі для своїх фанатів. Клуб дбає про могили клієнтів на цвинтарі, який прикрашений у клубні кольори.
- Дієго Марадона зараз є богом для групи аргентинців з міста Росаріо, які створили відповідну релігійну секту у 2001-2002 роках^[10]. Члени цієї організації поклоняються йому й відзначають два найбільші свята: «Різдво», тобто 30 жовтня, день народження Марадони, та 22 червня, коли трапилася «Рука Бога» — гол рукою у ворота англійців на чемпіонаті світу 1986 року. Літочислення ведеться від 30 жовтня 1960 року, коли народився Дієго. Вже в перші роки на святкування марадоніанського Різдва приходило понад 400 осіб, які співали пісні на його честь свого кумира^[10]. Серед Десяти заповідей є такі як: «Люби футбол понад усе»; «Захищай кольори Аргентини, шануй людей»; «Дай друге ім'я Дієго своїй дитині»^[11].

У футболі вони кажуть, що тобі потрібні інші, щоб досягти успіху, але насправді, ти завжди сам.

Тьєррі

Анрі

